

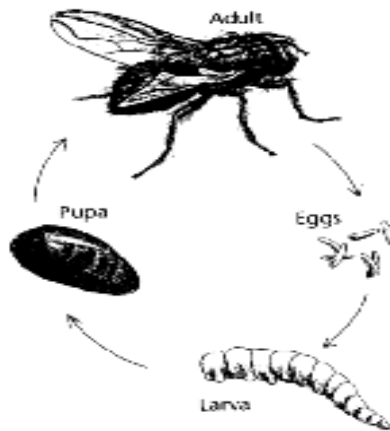
مگسهای خانگی و اهمیت بهداشتی آنها

مگس خانگی یکی از مهمترین حشرات بعنوان ناقل مکانیکی باکتری ها، ویروس ها، تخم کرم ها و تک یاخته ها می باشد.

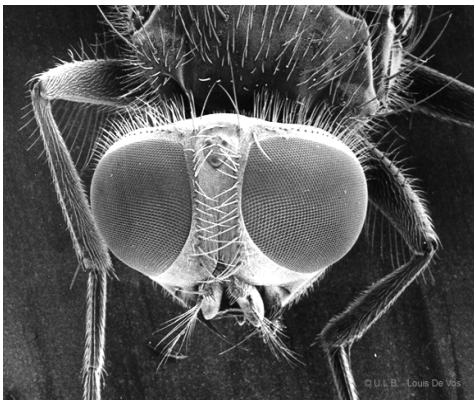
مگس ها از منابع آلوده مختلف انسانی و حیوانی مانند خلط، ترشحات بینی، زخم، چرک، مدفوع و امثال آن

تغذیه می کنند. ضمناً شکل بدن مگس بطریقی است که بخوبی می تواند عوامل پاتوژن را با خود حمل کند. در این میان باسیل های تیفوئید (حصبه)، پاراتیفوئید (شبه حصبه)، عوامل اسهال های باسیلی و آمیبی، ویبریوکلا (عامل وبا) اهمیت بیشتری دارند در عین اینکه باکتری ها، ویروس ها و تک یاخته های مختلف دیگری را نیز انتقال میدهند.

انتقال عوامل پاتوژن به وسیله مگس ها از سه راه انجام می شود:

- ضمام دهانی، پاهای مخصوص موهای واقع در انتهای پاها و کلا" قسمت های خارجی بدن
- مدفوع مگس حامل عوامل پاتوژن بلعیده شده بوسیله مگس است و مگس به کرات مدفوع می کند و این عمل بیشتر در هنگام تغذیه انجام می شود (لازم به ذکر است مگس دائماً در جستجوی مواد غذایی و تغذیه است)
- انتقال عوامل بیماری زا از راه مواد استفراغی مگس که این عمل نیز مکرراً انجام می شود.

پیشگیری و مبارزه:

- بهسازی محیط
- نصب توری در درب منازل
- از بین بردن گنداب ها و فاضلابها
- دفن مواد آلی در حال فساد نظیر فضولات و اجساد در عمق
- پایین زمین و بصورت بهداشتی
- نصب تله های چسبنده حاوی حشره کش
- سموم شیمیایی برای مبارزه با لارو و بالغ آنها
- استفاده از حشره کشهای برقی در شرایط درست و مناسب در محلهایی چون اماکن ورودی

غذاخوری ها

- بسته بودن ورودی ها در مواقع غیر ضروری
- استفاده از پرده هوا در ورودی ها
- داشتن درب توری علاوه بر درب اصلی
- آویزان کردن دانه های حاوی حشره کش در برخی گوشه ها و اماکن جهت جذب و نابود کردن

مگسها